

РЕШЕНИЕ

№ 2748

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1544** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. С. К. от [населено място], срещу решение № 85 от 08.01.2023 г., постановено по НАХД № 2641/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 20-ти състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332- 018585/09.09.2021 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В касационната жалба и представени писмени бележки са изложени доводи за нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, че в НП и АУАН липсва пълно точно и ясно описание на фактите, което е довело до нарушение на правото на защита на касатора. Моли решението на районния съд да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира разноски за двете съдебни инстанции, съгласно представен списък.

Ответникът, началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи - отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна

и не са налице основания за отмяна на решението на СРС.

Касационната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че на 25.08.2021 г., около 12.17 часа, К. С. К. управлявал в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], лек автомобил „Понтиак“ с рег. [рег.номер на МПС], като бил сам в автомобила. Срещу баня “О. купел“, по време на управление на МПС, той държал в ръка мобилен телефон, което било възприето от полицейски служител Е. А., който заедно с колегата си младши автоконтрольор при Отдел „ПП“- СДВР П. Д., се намирили там по служба, в изпълнение на служебните си задължения, поради което и спрели за проверка управлявания от касатора лек автомобил. При извършената проверка на неговите и на автомобила документи, К. К. не им представил, тъй като не носел свидетелство /част втора/ за регистрация на МПС, което управлявал.

За извършени от него нарушения на чл.104а от ЗДвП, че по време на управление на превозното средство използва мобилен телефон, при липса на устройство, позволяващо му използване на телефона без участие на ръцете му и на чл.100,ал.1,т.2 от ЗДвП, за това че не носи свидетелство за регистрация на МПС част втора, му е съставен АУАН. Въз основа на акта било издадено обжалваното НП, връчено на 04.02.2022 г. Съдът е установил фактическата обстановка въз основа на събраните писмени и гласни доказателства.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че отбелязаната в НП и АУАН фактическата обстановка отразява вярно действителната такава. Приел е, че К. С. К. е извършил така описаните в НП нарушения на чл.104а от ЗДвП и на чл.100,ал.1,т.2 от ЗДвП, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност спрямо него.

Съдът е приел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и на материалния закон, които да са довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя в производството, а НП е издадено и АУАН е съставен от съответно оправомощен за това орган.

Съдът е отменил НП в частта, в която е посочено, че се отнемат общо 6 контролни точки, тъй като отнемането на контролни точки е последица от извършено нарушение на ЗДвП, като в конкретния случай административнонаказващият орган е посочил като основание за отнемане на контролни точки само Наредбата Из-2539 на МВР – без да е посочил от коя година е тази наредба и конкретните разпоредби от нея, на чието основание се отнемат контролните точки. В тази част решението на СРС не е обжалвано и е влязло в сила.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е

издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, се установяват по безспорен начин. Районният съд в мотивите си е отговорил обстойно на възраженията, които са наведени и пред настоящата инстанция. Мотивите на районния съд в тази насока се споделят изцяло от настоящия състав. Неправилно е разбирането на касатора, че не е описано точно и ясно как е извършено нарушението на чл. 104а от ЗДвП, дали е говорил по мобилен телефон, без да използва устройство "свободни ръце" или го е използвал по друг начин. Законодателят неслучайно е употребил глагола "използва", а не "говори", като е забранил на водача на МПС да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен ако това използване не става посредством устройство, позволяващо ползването на телефона без участие на ръцете му. Под "използва мобилния телефон" се има предвид всякакво ползване на телефона според функциите които има ". Както се установява от текста на самата разпоредба, целта е ползването на телефона да не пречи на управлението на автомобила, да не отклонява вниманието на водача и задължително ръцете на водача да не са заети с друго, освен с управлението на автомобила. Установеното от фактическа страна изпълва обективните елементи на състава на нарушението, визиран в чл. 104а от ЗДвП, като "използва мобилен телефон".

В чл.100,ал.1,т.2 от ЗДвП е предвидено задължението за водача на моторно превозно средство да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява, и за тегленото от него ремарке. Установено е, че касаторът не го е сторил. От съдържанието на оспореното наказателно постановление и АУАН, въз основа на който е издадено, е видно, че е изписано словесно точно в какво са се състояли нарушенията на жалбоподателя, които покриват изцяло състава на чл.104а от ЗДвП и на чл.100,ал.1,т.2 от ЗДвП.

По изложените съображения не са налице основание за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и липса на претенция от страна на ответника по касация, в настоящето производство не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 85 от 08.01.2023 г., постановено по НАХД № 2641/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав. Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

